

Всички. А-а-а-а!

(Звънеца звъни за влизане. На групички всички бавно се отдалечаватъ, като се разговарятъ. Дочуватъ се подмѣтания: „Какъ не го е срамъ да лъже“! Оставятъ само Катя, Надежда и Боянъ).

Катя (навежда се къмъ Бояна). Я не плачи! Нали се вижда, че лъже!

Надежда (обръща се къмъ Асена). Не го срамъ! Той много се е възгордѣлъ, ама! Не плачи бе, Бояне! Кой му вѣрва нему?

Боянъ (като плаче). Тебе... да ти кажатъ... че крадешъ... нѣма ли да ти... е мжно...

Вѣра (подава се въ дъното). Катя, Надя, Бояне, хайде, елате, че ще влизаме въ часъ!

Надежда и Катя (утешително). Хайде бе, Бояне, хайде, че ще закъснѣемъ! (Тръгватъ бавно). Не плачи, нали си го знаешъ, че лъже!

(Така разговарятъ тихо до като се изгубятъ).

Завеса.

Г. Червенковъ.

